SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 52. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 18, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК СУБОТА, 18-го БЕРЕЗНЯ 1995 р. Ч. 52. РІК CII.

ПРОВОКУЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ ҐВАРДІЙЦІВ

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 14-го березня, газета „Вечірній Київ" надрукувала репортаж голови київського міського відділу Християнсько-Демократичної Партії України Ігоря Деркача під заголовком „Провокація проти гвардійців". Автор звертає увагу на випадки сталінських способів розправи з невинними людьми. Різниця в тому, пише Деркач, що тоді діяли „трійки", а тепер — „двійки".

Так 9-го березня „двійка" у складі члена депутатської фракції комуністів Юрія Кризського і командуючого Національної Ґвардії України Володимира Кухарця вирішила влаштувати розправу над чотирма генералами ґвардії — Вальківом, Мельником, Маховим і Макаровим. Як пише І. Деркач, згаданих генералів змушували написати рапорти про резиґнацію. За провину їм ставився лист, написаний 23-го січня цього року Президентові України Леонідові Кучмі з пропозиціями: підпорядкувати ґвардію Президентові України; залишити у складі ґвардії оперативні частини, які мали відійти в підпорядкування Міністерства Внутрішніх Справ; передати із Збройних Сил до складу ґвардії місцевка для комплектування нових частин Національної Ґвардії України; матеріяльно-технічне забезпечення ґвардії здійснювати в єдиній системі Збройних Сил України.

Народний депутат України від фракції комуністів Ю. Кризський проводив допит генералів, з'ясовуючи, хто є ініціятором цього листа, хто його писав, чому писав і чи знав про це командуючий НҐУ. Вимагав, щоб генерали відмовилися від своєї заяви, запевняв генералів, що він має уповноваження від керівництва Верховної Ради України. В такий спосіб Ю. Кризський змусив генералів написати пояснення. Після цього керівництво парляменту викликало комадуючого НҐУ. Кухарець і Кризський почали ще більше тиснути на чотирьох генералів, змушуючи їх до резиґнації. Генерали відмовилися. З усього видно, пише І. Деркач, що командуючий НҐР Ю. Кухарець став на сторону комуністів і керується усними вказівками Олександра Мороза, замість того, щоб керувати конституцією України, законом про Національну Ґварію та указами Президента.

Хвилює комуністів також українська армія. На з'їзді КПУ 12-го березня висловлювалося велике стурбовання тим, що активна боротьба ЗСА та їх партнерів в НАТО за економічний і політичний розподіл світу загрожує перетворенням України в колоніяльну

(Закінчення на стор. 3)

В. Гриньов зрезиґнував з посту голови Об'єднання „Нова Україна"

Київ (Р. Р.). — Тут 10-го березня агентство УНІАН повідомило, що з посади голови великої та координаційної рад громадсько-політичного Об'єднання „Нова Україна" зрезиґнував радник Президента України Леоніда Кучми з питань реґіональної політики, лідер Партії „Міжреґіональний Блок Реформ" Володимир Гриньов. Своє рішення він арґументував тим, що хоче приділити більше уваги створенню структури Партії МБР. На його думку, в нинішньому аморфному складі „Нова Україна" не зможе стати гідною силою у виборах, які, за прогнозами Гриньова, відбудуться десь через півтора року.

„Нову Україну" тимчасово очолили співголови: лідер Партії Демократичного Відродження України Володимир Філенко, голова Харківської Міської Ради Євген Кушнарьов та політолог з Івано-Франківського Володимир Кафарський. Велика рада доручила їм підготувати програму реформування структури Об'єднання „Нова Україна".

Велика і координаційна ради пропонували кілька варіянтів дальшої діяльности „Нової України". Зокрема В. Гриньов, який все ж залишається у складі керівного органу „Нової України", запропонував перетворити її на блок політичних центристських сил. Тільки так, на його думку об'єднання може відіграти певну політичну ролю. В. Філенко — прихильник збереження у складі „Нової України" підприємницьких та профспілкових структур, оскільки об'єднання Партій МБР та ПДВУ видається йому проблематичним.

КИЇВ — Виконуючий обов'язки прем'єр-міністра Євген Марчук сказав на зустрічі з журналістами, що немає ніяких офіційних даних про перенесення на невизначений час приїзду до Києва президента Росії Бориса Єльцина. „Ми готуємося до зустрічі, яка, за попереднім домовленням, відбудеться в останніх днях місяця після остаточного узгодження необхідних для підписання документів", — сказав Є. Марчук. Справа в тому, що днями ведучий російської телевізійної програми „Час" повідомив, що президент Росії Б. Єльцин не приїде в Україну доти, доки не буде узгоджене питання подвійного громадянства. Тимчасовий повірений Росії в Україні Владислав Нечипоренко вважає, що тележурналіст з „Останкіно" помилився, оскільки офіційних повідомлень з цього приводу не було. Президент України Леонід Кучма запевнив, що питання про подвійне громадянство „навіть обговорювати ні з ким не буде".

РАДА БЕЗПЕКИ ПРОДОВЖИЛА ЕКОНОМІЧНУ БЛЬОКАДУ ІРАКУ

Багдад, Ірак. — Рішення Ради безпеки ООН продовжити нафтову бльокаду Іраку викликало обурення з боку іракської влади.

Як відомо, ембарґо, запроваджене щодо Іраку після його нападу на Кувайт і після війни в Перській затоці позбавило режим Саддама Гуссейна головного джерела валюти — доходів за продаж нафти. У висліді бльокади в країні дуже зросли ціни на харчі, а медикаменти та інші товари першої необхідности стали недоступними для більшости іракського населення. Крім того, курс іракського динара у зв'язку з цим також впав, й тому уряд не може, як колись, купувати потрібні товари за кордоном.

Захід, передусім З'єднані Стейти Америки, вирішили застосовувати тиск на Ірак до того часу, поки С. Гуссейн не погодиться на міжнародну контролю своєї військової промисловости і збройних сил, не поверне заграбані в Кувайті багатства і на почне поважати права людини. Саме завдяки активній лоббістській діяльності американської делегації в ООН, Рада безпеки прийняла рішення продовжити чинність протиіракського ембарґо до травня цього року.

Іракська газета „Бабіль", головним редактором якої є син С. Гуссейна, у редакційній статті назвала рішення ООН „злочином століття" і запевнила, що „єдиною провиною іракців є те, що вони відкидають американську гегемонію". Під статтею зображена відьма на мітлі, відьма одягнута в плащ зі шестикінечними зірками Давида, а мітла розмальована зірками і смугами американського прапора.

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — Місцевий Відділ Координаційного Комітету Допомоги Україні влаштовує товариський вечір-оселедець в суботу, 25-го березня, о год. 5-ій вечора в залі церкви Пресвятої Трійці. Весь дохід призначений на придбання спеціяльного апарату „сепаратор" для дітей потерпілих від радіяції в Чорнобилі, для лікарні у Львові.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА В БАВНД БРУКУ

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА влаштовує мистецьку виставку „Продовжуймо традиції українського народу", яка буде відкрита 25-26-го березня від 12-ої до 5-ої год. по полудні в Центрі Української Культури Осередку Української Православної Церкви у С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Дохід призначено на покриття коштів оздоровлюючих літніх таборів у Карпатах для дітей із чорнобильської зони.

Чеченці дістануть допомогу від ЗСА

Вашінгтон. — Президент Билл Клінтон прийняв рішення виділити 11 міл. дол. для невідкладної гуманітарної допомоги втікачам і жертвам чеченсько-російського конфлікту.

Як відомо, Президент Б. Клінтон вже не один раз закликав російський уряд знайти мирний спосіб розв'язання чеченської проблеми, однак ці заклики зіґнорувала Москва. І сьогодні ситуація у цій кавказькій республіці, не дивлячись на переможні звіти російських генералів, залишається дуже напруженою. Чеченські військові формації не мають наміру скласти зброю. Спостерігачі передбачають, що невдовзі бойові дії з обох сторін знову активізуються і бої будуть ще жорстокішими.

У цих умовинах американська допомога є вчасною. У спеціяльній заяві Білого Дому підкреслюється, що „З'єднані Стейти Америки долучують свій вклад в зусилля міжнародних організацій, спрямовані на забезпечення насущних потреб чеченського мирного населення".

КОНЦЕРТ 8-ЛІТНЬОЇ ПІЯНІСТКИ З КИЄВА

Оля Кузнєцова

Ірвінгтон, Н. Дж. — Тут у неділю, 26-го березня, в Українському Народному Домі, 140 Проспект аве., відбудеться концерт рідкісно обдарованої восьмилітньої піяністки з Києва, учениці Київської музичної школи для обдарованих дітей ім. М. Лисенка Олі Кузнєцової. Грa маленької піяністки, яка має за собою виступи із симфонічними оркестрами, вражає своєю дозрілістю. У програмі вищезгаданого концерту — твори Й.-С. Баха, Ф. Шопена, М. Скорика та інших композиторів. Початок о год. 7-ій вечора.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ПРЕЗИДЕНТ Билл Клінтон підписав наказ, яким забороняє надавати державні контракти тим фірмам, які в часі страйку працівників замінюють їх іншими. Цей наказ республіканці в Сенаті плянували уневажнити голосуванням, але коли показалось, що демократи мають достатню кількість голосів, щоб гальмувати прийняття рішення в цій справі, вирішили тепер його залишити актуальним аж до відповідного моменту. Демократи прийняли це за свою перемогу та переконують всіх, що це з уваги на правильність і конечність даного наказу.

ВПРОДОВЖ 70 ДНІВ РЕСПУБЛІКАНЦІ у своєму урядуванні на Капітолю демонстрували успішно єдність, однастайність і партійну солідарність, коли йшлося про вирішування перших змін пропонованих ними у їхньому „Контракті з Америкою". Одначе останнім часом можна завважити чим раз частіші розбіжності, бо, як твердять аналітики, до вирішування прийшли на порядок денний більш скомпліковані спірні питання, які мають неґайний вплив на виборців. Їх не можна вирішувати тільки за партійною лінією, їх треба спокійно обговорювати та знаходити потрібні компроміси, а це вимагає часу. Спікер Палати Репрезентантів Нют Ґінґріч намагається переконати своїх однопартійців не втрачати сили та віри у корисність їхньої праці, але більшість з них свідомі того, що кожний день буде важчим.

СПРАВА ПРОГРАМИ ДІЇ СПРИЯННЯ меншинам вже від деякого часу обговорюється в кулуарах Конґресу та на форумах Палати Репрезентантів і Сенату. У середу, 15-го березня, провідник сенатської більшости Роберт Дол повідомив, що намагатиметься зліквідувати існуючі програми, які фаворизують права жінок і менших груп країни. Своє рішення сенатор Р.Дол мотивує тим, що ця програма перехиляється в іншу сторону та дискримінує проти мужчин, зокрема білої раси. Заяви сенатора Р.Дола, як можна було сподіватися, викликали неґайну реакцію з усіх сторін. Одначе найцікавішим явищем було звідомлення урядової комісії, яку зорганізовано тому чотири роки із членів обидвох партій на пропозицію сенатора Р.Дола, котра позвітувала, що й досі білі мужчини тримають на 95 відсотків керівні становища у своїх руках, не зважаючи на 30-річне існування згаданої програми.

У СПРОБАХ ЗМЕНШИТИ державний дефіцит і приборкати непотрібні видатки, на денне світло, завдяки послідовній праці приватно фінансованих дослідницьких груп, починають з'являтися конкретні докази ніким не контрольованих років субсидій, висиланих Департаментом сільського господарства багатим фармерам, яким допомоги зовсім не потрібно. Ця допомога від 1985 до 1994 року на суму 1,8 біл. дол. була висилана на адреси осіб, які живуть в околицях 50 найбільш заселених міст в країні. Цю справу тепер перевіряють відповідні державні чинники.

КОЛИ МИНУЛОГО РОКУ Уряд президента Билла Клінтона намагався змінити існуючу систему лікарського забезпечення та пропонував законопроєкти для припинення зросту цін на ліки, то фармацевтичні виробництва, щоб цього не вводили в життя, приобіцяли самі увести контролю зросту цін на ліки. Більш чи менш успішно вони в загальному старались це робити, але це їм не завадило підвищити ціни на 20 найбільш попитних ліків на 3.6 відсотка за минулих 12 місяців, а такий лік як „Зантак", що є найбільш популярним у лікуванні виразки шлунка, підвищено на 3.7 відсотка. Покупці уважають, що фармацевтичні виробництва не дотримали своїх минулорічних обіцянок і домагаються законів для врегулювання.

ШИРОКА ГРОМАДА ВІДПРОВАДИЛА І. КЕДРИНА В ОСТАННЮ ДОРОГУ

Джерзі Сіті (О. К.). — Рідко трапляється, щоб самозрозумілий у такому поважному віці відхід з того світу викликав таке широке зрушення у нашій громаді та щирий жаль, що не стало вийнятково і неповторної людини.

Незрівняний журналіст, публіцист, а передусім всеціло громадсько відданий ред. Іван Кедрин-Рудницький майже до останнього свого віддиху стояв у центрі нашого життя і тримав міцно, не зважаючи на своїх майже 99 років, журналістичне перо у своїх руках.

Саме це перо і постійні статті у нашому щоденнику продовж понад 40 років викликали у соток читачів „Свободи" почуття особистого знайомства з автором, а поруч того якогось близького відношення, що його мало до цієї кольоритної особистости, а вже радше „інституції" в загальному українське громадянство в діяспорі.

Тому не диво, що смерть ред. І. Кедрина 4-го березня блискавкою розійшлося по нашій спільноті, а до редакції „Свободи" почали напливати співчуття та телефони, бо ж саме ця редакція була в останніх роках найближчою немов родиною для покійного.

У п'ятницю 10-го березня, вечором малі приміщення похоронного заведення Бромірського в Джерзі Сіті виповнилися вщерть членами редакційного складу „Свободи" і „Українського Тижневика", співробітниками адміністрації та друкарні, як також членами Екзекутиви УНС, представниками організацій, в яких ред. І. Кедрин активно працював, і широким колом його звеличників та знайомих. Були присутні представники дальшої родини — Марта Смит, племінниця покійної дружини ред. І. Кедрина, Марії, її чоловік та два сини, як також із далекого світу Юти проф. Павло Лисяк-Рудницький, внук сестри Мілени. Панахиду відправив особистий друг покійного і душпастир генеральний вікарій і парох церкви св. Юра в Ню Йорку о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, а асистував о. Лев Голдейд, ЧСВВ.

Після відспівання „Вічная пам'ять" першим, прощав покійного головний редактор „Свободи" Зенон Снилик, який в теплих та безпосередніх словах накреслив кольоритну сильветку свого старшого друга пера та його близьке відношення до „Свободи", праця для якої виповнювала його життя до останньої хвилини.

Від Наукового Товариства ім. Шевченка, дійсним членом якого та членом Управи був довгі роки ред. І. Кедрин і ця організація стояла йому другою після „Свободи", прощав голова проф. Леонід Рудницький. Він підкреслив у своєму слові аналітичну думку, здоровий глузд і дотепність покійного, з яким тепер відійшла частина живої нашої історії.

Від молодшого покоління журналістів та в імені Спілки Журналістів України попрощав покійного головний редактор „Національної Трибуни" Ігор Длябога, а від Головної Управи Братства Колишніх Вояків 1-ої Дивізії УНА та редакції „Вістей Комбатанта", в якій довгі роки працював ред. І. Кедрин — інж. Євген Шипайло. Останьою закінчила оці прощання над відкритою домовиною коротким словом д-р Наталія Пазуняк від колишнього ДЦ УНР, до якої так близько стояв демократ з крови і кости ред. І. Кедрин.

Здається не кожної неділі найбільше популярна в Ню Йорку „дванадцятка" у католицькій церкві св. Юра збирає стільки вірних, як ми побачили у суботу вранці на поминальних відправах для нашого сеньйора журналістів. До Служби Божої станув Єпископ Стемфордської Дієцезії УКЦ Василь Лостен в сослуженні о. П. Пащака, ЧСВВ, і о. Івана Мазурика, а дияконував о. Л. Голдейд, ЧСВВ.

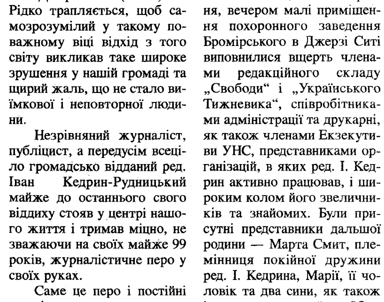
Отець П. Пащак, парох церкви і близький довголітній приятель покійного, незвичайно чітко та влучно схарактеризував його сильветку як справжнього дженлмена, чесного, справедливого, захопленого мистецтвом і віруючого християнина, що шанував духові скарби і цінности свого народу. Він назвав ред. І. Кедрина „останнім українським могіканом", що присвятив життя для батьківщини, стверджуючи, що така людина вже не повториться у нашому колінні.

Не менше сердечно попрощав покійного Владика В. Лостен від цілої дієцезії, згадуючи численні зустрічі з ред. Кедрином в Стемфорді, а також на різних церковних і громадських імпрезах.

Після Панахиди труну з тлінними останками вивезено востаннє із тої церкви де редактор довгі роки побожно слухав Служби Божі, сидячи у перших рядах правої її сторони, завжди на тому самому місці.

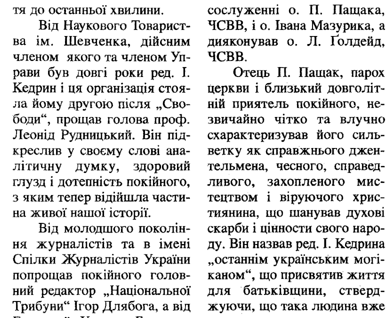
У поминальних Богослуженнях взяли участь генеральний консул України в Ню Йорку Віктор Крижанівський, предсідник УНС Уляна Дячук і представники чис-

(Закінчення на стор. 3)

Панахида над домовиною в церкві св. Юра в Ню Йорку. Відправляє Єпископ УКЦ Василь Лостен, ліворуч парох церкви о. П. Пащак, ЧСВВ, і о. І. Мазурик. В першій лаві стоять генеральний консул В. Крижанівський, У. Дячук, предсідник УНС, і ред. М. Галів.

(Світлив Ярослав Кулинич)

Панахиду над могилою відправляє о. П. Пащак, ЧСВВ, праворуч з трояндою М. Сокіл.

У СВІТІ

ІНДІЯ ЗАКЛИКАЛА міжнародну спільноту застосувати тиск на Пакистан з метою змусити його відмовитися від програми створення ядерної зброї. У своєму посланні на адресу парляменту індійський міністер закордонних справ Пранаб Мукерджі ствердив, що Пакистан таємно створює зброю масового знищення, а крім того, будує на своїй території станцію стеження за ядерними випробуваннями у Південній Азії, розраховуючи при цьому на „технологічне сприяння" з боку ЗСА. Тим часом з Пакистану надходять повідомлення, що американці не поспішають з доставою устаткування для станції й Ісламабад занепокоєний, що Вашінгтон взагалі може відмовитися від плянів продажу модерної технології.

СОЦІОЛОГИ великого російського міста Санкт-Петербургу провели опитування на тему: „За кого ви голосували б, якби вибори президента Росії відбулися вже завтра?". Отже, 63 відсотки опитаних відповіли, що взагалі не підуть голосувати, 13 ще не вирішили, кому віддадуть перевагу. За Бориса Єльцина мають намір голосувати тільки 3 відсотки виборців, за Григорія Явлінського — 2.2 відсотки, а за Владіміра Жириновського — 8.9 відсотка, тобто найбільше. Керівник соціологічного центру Надежда Кірєєва, покликуючись на висліди опитування, вважає, що найбільше шансів на перемогу у президентських виборах має В. Жириновський. У той самий час подібне опитування в Івановській області щодо загрози фашизму в Росії дало такий вислід: 51 відсоток громадян сказали, що така загроза існує, а 48 відсотків певні, що вона походить від Ліберально-демократичної партії і її голови В. Жириновського.

ВІЙСЬКОВИЙ комендант молдавського міста Тирасполю Міхаїл Бергман повідомив про від'їзд до Москви озброєних бойовиків спеціяльних служб Придністров'я. Ці люди таємно прибувають у Росію і там стають під зверхність російських екстремістичних лідерів — Александра Баркашова та Владіміра Жириновського. Секретар Ради безпеки Російської Федерації Олеґ Лобов, коментуючи ці повідомлення, назвав їх „безпідставними чутками". Між іншим, О. Лобов сказав: „Вся річ у тому, що, властиво, вже почалася передвиборча кампанія, а за кожним претендентом стоять фінансово-промислові групи. Їх багато. Вони навмисне напружують ситуацію, виробляючи передвиборчі платформи, базовані на тезі, що існуюче становище нестабільне, а вони, коли прийдуть до влади, відразу розв'яжуть усі проблеми".

НА ЖИДІВСЬКОМУ цвинтарі в німецькому місті Шопфльоґ невідомі злочинці здійснили черговий акт вандалізму, поперекидавши і понівечивши 40 надмогильних каменів, багато з яких датовані XVI і XVII століттями. Поліція не натрапила на слід варварів. Ними, як свідчать подібні випадки, можуть виявитися не тільки „голені голови", тобто члени молодечих екстремістичних праворадикальних організацій, але й мусулмани, котрі виступають проти ізраїльсько-палестинського мирного договору.

ПОНАД ТРИ міл. дол. коштують чотири ікони, викрадені цими днями з церкви Ніколи Надєїна в російському місті Ярославлі. Дві ікони, „Божа Матір Тихвинська" і „Микола-Чудотворець", створені у XVI сторічні, „Воскресіння зі сходженням у пекло" — у XVII, а „Спас-Вседержитель" — у XVIII. Грабіжники наперед знали, що їм нічим не доведеться ризикувати, бо церква, яка є філіялом обласного історичного музею-заповідника, на мала навіть сторожа.

НА ТРАДИЦІЙНОМУ, 13-му з черги, шаховому турнірі в еспанському місті Лінарес чемпіона світу (в системі ФІДЕ) росіянина Анатолія Карпова наздогнав український гросмайстер зі Львова Василь Іванчук, перемігши чорними на 39-му ході Алексея Дреєва, також російського шахіста. В. Іванчук і А. Карпов тепер, за дві тури до кінця змагання, мають по 8 очок. У попередній турі В. Іванчук на 47-му ході переміг болгарського шахіста Веселіна Токалова.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.

Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Успіхи ЗСА на Близькому Сході

Урядові президента Билла Клінтона, впродовж понад дворічного правління, ніяк не вдалося випрацювати будь-якого напрямку для закордонної політики. У більшості приходилось міняти думку стосовно того чи іншого рішення, що деморалізуюче впливало не тільки на американську громадськість, але в першу чергу на союзників Америки, які до цього, хоча і не надто ентузіястично, все ж таки визнавали провідництво ЗСА у багатьох політичних, економічних і інших починах. Таку ситуацію використовували неприхильні до Америки елементи та дозволяли собі на дивовижні потягнення, при чому нехтували багатьма міжнародними правилами. Для прикладу можна навести виступи прем'єра Росії Віктора Черномирдіна та промову до парляменту самого президента Росії Боріса Єльцина, звинувачення американських дипломатів у Франції у шпигунстві чи вбивство працівників американського консуляту у пакистанському місті Карачі.

Здаючи собі справу з існуючої ситуації, Президент і Уряд вирішили діяти. Без великого розголосу вирішено зосередитись і рятувати справу мирових переговорів на Близькому Сході між Ізраїлем і Сирією, що їх минулого грудня перервано у Вашінґтоні. З цією метою до країн Близького Сходу — Єгипту, Ізраїля, Йорданії, Сирії, смуги Ґази та Савдійської Арабії відправлено секретаря Державного департаменту Воррена Кристофера.

Впродовж восьми днів державний секретар, як виглядає з повідомлень засобів масової інформації, зумів нав'язати контакт з головами цих країн і наладнати прелімінарні заходи, з постійною думкою добитися успіхів.

Одним з таких успіхів треба уважати обіцянку президента Сирії Гафеза аль Ассада про відновлення переговорів між Ізраїлем і Сирією. Переговори розпічнуться за кілька днів у Вашінґтоні найперше між амбасадорами Ізраїля та Сирії з участю ЗСА. Дальші успіхи будуть узалежнені від цих перших спроб, хоча прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Рабін не покладає великих надій на успіхи, бо уважає, що Ізраїль і Сирія найперше мусять погодитись на чотирьох, на його думку, головних точках, щоб могти справді говорити про мир — узгіднити кордон, розпрацювати плян відвороту Ізраїля з Голляндських висот, договоритися про безпеку та узгіднити час для переобдумання форми нормалізації відносин. Не можна також поминути і того, що В.Кристофер переконав керівництво Савдійської Арабії та її союзників з Перської затоки дальше дотримуватись накладених на Ірак санкцій Організацією Об'єднаних Націй. Він договорився з Ясіром Арафатом про гостріші покарання для палестинських терористів і намагався оправдати ЗСА перед королем Йорданії про недотримання, даної раніше обіцянки зліквідувати заборгування Йорданії, у випадку успішного заключення миру з Ізраїлем.

Всі ці здобутки „літаючої дипломатії" не прийшли легко, бо на кожному кроці зустрічалися сподівані та припадкові перешкоди і тут таки належиться признання державному секретареві, що виказав потрібну наполегливість, щоб здійснити свої задуми у більшій чи меншій мірі. Бо це не тільки його особистий успіх, але в цьому випадку так потрібна і навіть конечна спроба задемонструвати перед цілим світом, що ЗСА є дальше на чоловому місці в ґльобальній політиці.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Ярослав Гайвас

НАУКА ЙДЕ В ЛІС

III

Бо він найближчий приятель президента Єльцина, бо він на наказ Єльцина, проти російських законів і таки звичайних людських норм, гарматами та вогнеметами руйнував приміщення російського парляменту й мордував народом обраних парляментаристів, і його усунути не можна.

Під кінець лютого цього року відбулася нарада в міністерстві оборони в Москві, яка тривала три дні і на якій виступав, очевидно, генерал Ґрачов. Він похвалив російські збройні сили за те, що вони „повністю опанували чеченську столицю" і „встановили контролю становища в найважніших районах". На марґінесі він згадав, що „з деяких північнокавказьких республік і мусулманських держав продовжують прибувати збройні загони", отже війна буде тривати далі. А що він як командир збройних сил Російської федерації, то буде „треба внести корективи в підготову військ", бо, сказав він, „до світової війни нам далеко, а льокальні війни — це реальність". Отже про закінчення таких воєн і мови немає. Присутній на тій нараді командир 14-ої армії в Придністров'ї Олександер Лебедь заявив: „Війна в Чечні не закінчена, робити з неї висновки за скоро", а в інтерв'ю ІТАР-ТАСС він додав, що перший етап війни у Чечні — це „непонятний шов". За те йому погрозив ген. Ґрачов, що „ті, які протиставилися війні в Чечні (а між ними є і ген. Лебедь) будуть притягнені до відповідальности.

Що робити з дезертирами — не було сказано. Не було сказано, що їх є тисячі. Одні повернулися до своїх частин у Росії, інші пішли додому. Іншою проблемою є ті, яких матері позабирали просто з польових формацій у Чечні і привезли додому. Проблема скомплікована тим, що деякі генерали не противилися матерям, які на їх очах забирали синів. Деякі віддали свою зброю чеченцям, а тепер живуть в Чечні. Ще інші продавали зброю чеченцям у більшій кількости, що, як подали деякі командири, спричинило наявність зброї у чеченців. Отакі то гаразди в російській армії. А які висновки робить теперішнє командування тієї армії на чолі з генералом Ґрачовим і при повній підтримці президента Єльцина? Увесь світ є проти війни в Чечні, а ще до того веденої такими нелюдськими методами. Кращі російські генерали також проти цього. Передові одиниці російського суспільства також проти. А Ґрачов, підтримуючи Єльцина, який не хоче погодитися з думкою, що він програє війну, яку сам почав і відповідає за неї, вирішив: війну треба продовжувати до переможного кінця, але щоб її виграти, треба бути рішучішим, жорстокішим, не зважати на жертви і всякі людські опінії. І ведуть...

Що ж світ на те? Що Вашінґтон на те, вага якого в світі сьогодні домінуюча? Зовсім очевидно, що в Чечні йдеться про народовбивство, яке є найочевиднішою ціллю сучасного російського державного керівництва. Американський Уряд на чолі з президентом Биллом Клінтоном виступає в обороні окремих китайських діячів, готовий зривати корисні для Америки договори з Китаєм, а тут справа нищених сотень і тисяч. ЗСА — реальна і майже на кожному відтинку набільша потуга, а Росія лежить розпростерта й сама не може і не дасть собі ради. Дотепер Вашінґтон просив, переконував Москву, молив її, навіть часом злегенька пригрожував, вимагаючи від російського керівництва скінчити ту різню маленького народу. Маленька Чечня не є і не може ніколи бути загрозою для Росії. А ідеї, за які гинуть чеченці, в нашій добі є ідеями всього поступового людства і знищити їх в Чечні разом з великою частиною народу нічого Росії не дає.

Ми не знаємо, що звітують американські служби, завданням яких є подавати своїм керівним чинникам якнайточніші та якнайвірніші інформації. А крім цього ми знаємо з американських публічних голосів, що знає Вашінґтон і ціла країна. Возьміть будь-яку більшу газету і побачите це. Ось „Лос Анджелес Таймс" з 27-го лютого у статті з Москви пише: „Евіденція атаки штурмувати столицю опольченців під Новий рік прийшла від шефа Федеральної контррозвідки Сергія Степашина (додамо до цього: одного з найближчих нині людей Єльцина)... Гірка ривалізація спонукала фронтових командирів відкинути плян оточити місто краще витренованими парашутистами і змусити його до капітуляції, вони рішили атакувати танками. В хаосі російські танки збомбили власну піхоту. Згідно з твердженням Грачова, в цьому першому бою згинуло 534 російські вояки... Доказ, як слабо почувається російська армія, є в опиті з літа 1994 року 615 російських високих старшин: 57 відсотків з них ствердили, що через внутрішню нестабільність армія Росії не була б у силі відбити наступ... Росія мусіла б капітулювати на принизливих умовах або вдатися до вжиття нуклеарної зброї". Отже знає, і то добре, американське керівництво, чим є сьогодні Росія і куди вона йде.

І щойно тепер, мабуть, наука не піде в ліс. Кажуть найновіші вістки з Вашінґтону, що врешті керівні американські чинники хочуть допомагати рятувати народи Сходу Европи і великої частини Азії, а не велику Росію і Єльцина. Сподіймося, що так. Але є серед американців такі, що їх уже нічого не може справити. Ось у „Ню Йорк Таймсі" з 27-го лютого „супервчений", бо названий як „спеціяліст з російських військових питань" у славній науково-дослідній корпорації „Ранд" Веямин Ламбет написав статтю „Хвора армія потребує нашої допомоги", в якій подає безліч арґументів, що російській армії ЗСА мусять допомогти вилізти з біди і зміцнитися та оздоро-

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про четвертого до бриджа

Бридж — надзвичайно популярна, але і дуже вимагаюча концентрації гра в карти, що вже давно висунулася на чільне місце, залишаючи далеко позаду преферанси, тароки, ферблі, ремі, які були так популярні й люблені за часів наших прадідів, дідів чи батьків. Ця гра також вимагає якнайбільшої інтеліґенції, глибокого думання і спокійної, холодної реакції. Вона ніяк не подібна до давніх ігор, в яких дотепи, розмови, а часом злобні зауваження були неодмінним атрибутом при столику.

При бриджі панує тиша і повага, а ті, що приглядаються, мусять зберігати спокій, який необхідний при розумовій розвазі.

Маючи довгі роки за партнера життя завзятого бриджиста, який вітверто заявляв мені, що можу бути йому добрим товаришем до спілкування, але ніколи партнером до бриджа, знаю, як поважно ставляться до цієї гри ті, які в ній знаходять особливу інтелектуальну розвагу.

Отож і підбір відповідних партнерів був і завжди є дуже важливою справою, а часто можна оцінити окремих людей на підставі того, як саме вони грають бриджа. Не дивно, що чемпіони цієї гри є відомі на цілий світ. Ім'я Чарлза Ґорена — молодого бриджового генія, було довгі роки так широковідоме, як імена президентів держав, акторів чи спортовців світової слави.

В останні сумні дні прощання з вийнятковою під кожним оглядом постаттю українського життя XX століття — редактором Іваном Кедрином, мимоволі нагадало ще одну з його характерних ціх і способу оцінки свого оточення. Він, завзятий бриджист, довгі роки завжди влучно характеризував і ділив своїх знайомих на добрих і злих бриджистів та відповідно до того вибирав своїх партнерів.

Бридж був для нього поважною і дуже важливою для інтелектуального життя розривкою, яка була чи не основною частиною його вакацій у Гантері.

Хто із читачів пам'ятає цей „історичний" столик у мотелі „Ксеня", за яким довгими годинами сиділо четверо поважних грачів, які перед кожним важливим рішенням довго застановлялися, щоб не викликати необачним словом чи розложенням карт незадоволення своїх партнерів? А ці партнери змінялися з роками не тому, що знудилася їм гра чи надоїло товариство, а тому що доля забирала їх до іншого стола, де може також грають, але інакше.

Отож змінялися партнери довкруги запального бриджиста ред. Кедрина. Скільки їх пройшо біля того стола за 30 років, які кольористичні постаті з нашого політичного, літературного чи громадського життя! Довгі роки незмінним партнером ред. Кедрина був його приятель і власник „Ксені" Влодко Кобзяр, був жартівник старшина УПА Юрко Лопатинський, поважний капелян Пласту о. Богдан Смик і багато інших, імена яких загубилися у пам'яті.

Але одна постать станула саме тепер виразно і ясно, постать того, що так часто був четвертим до бриджа — д-ра Романа Мороза. Він, що звик ціле життя помагати кожному, що того потребував, що був на кожну „емердженсі" готовий, що мав завжди пораду і ніс полегшу безкорисно знайомим і незнайомим, таким самим був у відношенні до своїх друзів бриджистів, до яких їхав зі „Золотої осени" біля Союзівки, коли лише зайшла потреба. Тому для нього ред. Кедрин мав завжди лише добре слово, а ніколи не вжив ні одне зі своїх досадних зауважень, які вмів явно і славно давати. Цінив однаково його характер і його гру і вийнятково поважав цього лікаря з крови і кости.

Як дивно верстає Всевишній свої діла, а може, власне, це не дивно, а мають вони добре укладену ціль, якої ми, що залишилися на цьому сумному подолі, не розуміємо. Бо як розуміти, що рівно тиждень після відходу у засвіти ред. Кедрина, пішов цією самою дорогою його щирий і вірний приятель-лікар і незаступимий „четвертий до бриджа"? Либонь його бракувало ще до славної чвірки. А столик у Гантері залишився вже зовсім порожнім...

О-КА

Роман Кухар

БЕРЕЖАНЩИНА В ДІЇ ТА СПОГАДАХ

„Бережанщина у спогадах еміґрантів". Збірне видання під редакцією Надії Волинець, Богдана Мельничука, Івана Семенця, мистецьке оформлення Михайла Цибульки, коректор Н. Козлова, дві вкладки ілюстрацій. Книжково-журнальне видавництво „Тернопіль", 1993, стор. 391.

Цей замітний збірник дослідних статтей і споминів жителів Бережанщини, що в ньому передує велика розвідка д-ра Володимира Бемка, сотника УГА, п. з. „Бережани — Бережанщина", історично-географічний нарис — пройшов без належної уваги читачів і бібліографів, а шкода, бо й до нього треба віднести погляд Івана Франка, що „Книги — морська глибина". У звітованому збірнику й увесь зміст бережанської землі — її історичне буття у трепетній дії, топографія чарівної вітки України (яку оспівав зокрема Б. Лепкий у своїх повістях, а місто Бережани назвав у „Казці мого життя" „найкращим містом у світі"), головно ж тут невичерпане джерело інформації про живих і мертвих бережанців, що прославили свою вужчу батьківщину.

Книжка має документальний характер — до неї ввійшли статті, нариси і спогади з нашої періодики та з історично-мемуарних видань „Бережанська земля" (1970), „Підгаєцька земля" (1980), пропам'ятної книги „Гей, там на горі Січ іде" (1965), як і авторські внески, призначені виключно для цього видання. Багатство матеріялів у книзі рясне і щедре — хоч черпати його цілими пригорщами читачам і дослідникам. Тут бо найдуть вони перлини співців прекрасної Бережанщини (Маркіяна Шашкевича, Богдана Лепкого), сліди творчого життя звеличника козаччини Андрія Чайковського, літописців, науковців, письменників, музик, мистців, що вийшли з бережанської гімназії — Омеляна Огоновського, Осипа Маковея, Михайла Яцкова, Антона Цурковського (кол. ред. „Свободи"), композитора Дениса Січинського і співака Романа Любінецького, Юліяна Пеленкевича й Михайла Мороза. Тут навчались і о. Степан Качала, посол до австрійського парляменту, і професор-етнограф Зенон Кузеля і математик Мирон Зарицький. Тут же діяв виховник нашої молоді, катехит бережанської гімназії о. Шамбелян Михайло Соневицький, і гартувались до політичної діяльности Адам Коцко, військовик Іван Чмола та, згодом, провідні члени ОУН — Ярослав Старух-Стяг, Дмитро Мирон-Орлик, Осип Дяків-Горновий.

В окремих статтях подано історію підпільних організацій у Бережанщині (авторства Івана Гірняка), сучасний звіт із тріюмфального повернення в рідні пороги славного сина бережанської землі Богдана Лепкого (д-ра Романа Смика) і живо написані розповіді про їхні місця народження видатних бережанців (Миколи Галія, Володимира Калини, з їхньої військової діяльности, архітектора Аполінарія Осадци, Осипа Барана, Андрія Когута, Михайла Васькова та інших).

Коли ж мова про збірник, як вийняткове джерело інформації, то нехай послужить зразком спогад гімназійного професора Романа Чубатого про село Рибники над Золотою Липою, в віддстані 9 км на південь від Бережан. З цього документу минулого можна довідатись теж про трагічну долю патріотичної родини вчителів народної школи Ісидора й Юліяни Юськевичів, батьків д-ра Богдана Юськевича, активіста і двократного голови Українського Академічного Товариства „Січ" у Відні (1932, 1936 рр.). Богдан, після його повороту з Відня на батьківщину, працював лікарем у Тернополі. Там його і дві його сестри, Зиновію й Дарію, діячів підпілля ОУН, ув'язнили й замучили на смерть злочинні органи НКВД в тернопільській в'язниці в 1941 р. В казематах НКВД згинула тоді теж і сестра Дмитра Мирона-Орлика, Тося, як і безліч відомих та безіменних жертв совєтської „тюрми народів".

Таким чином, „Бережанщина у спогадах еміґрантів" залишиться й білою книгою злочинних дій найжорстокішої в історії людства, злющої імперії диявола, СССР.

Лев Яцкевич

ПОДИВУ ГІДНІ ПЕРЕДБАЧЕННЯ НОСТРАДАМУСА

Мішель Нострадамус, французький лікар XVI століття, здобув собі славу найкращого астролога середньовіччя. Справжнє прізвище Нострадамуса — де Нотр Дам, що є назвою французького костьола, в якому його батько, місцевий нотар, був хрещений.

По лінії батька, що походив з сефардійських жидів, успадкував нахил до метафізики та окультно-кабалістичного вчення, а по лінії матері, що походила з французької шляхетської родини, — нахил до філософії та природничих наук.

По завершенні гуманістичних наук в Авіньйоні, медичних в університеті Монпельє та довгій мандрівці по Европі, Нострадамус поселюється в 1548 році на постійно у французькому містечку Сальон де Прованс, де практикує як лікар та астролог. Це останнє звання приносить йому велику славу та гроші.

Першим вдалим його пророцтвом було передбачення смерти французького короля Генриха II під час турніру, за чотири роки наперед. Заінтриґована тим вдалим пророцтвом вдова Генриха II, Катерина де Медічі, що мала великий нахил до містицизму, запрошує Нострадамуса до себе і впродовж 45 ночей провадить з ним спіритичні сеанси, в яких Нострадамус викликує духа ангела Аноеля, що показує Катерині в дзеркалі майбутнє її трьох синів.

Вони з'являються в дзеркалі стільки разів, скільки років їм судилося сидіти на французькому престолі. Несподівано по них з'являється в дзеркалі її зять, Наварський король, що пізніше став французьким королем. Він з'являється в дзеркалі 23 рази. Катерина була докраю збентежена його появою і негайно перервала спіритичні сеанси.

Але світову славу здобув Нострадамус не індивідуальними об'явами майбутнього, а написанням 12 центурій, в яких, у віршованій формі (французькою мовою), передбачив історію світу від 1555 до 3797 року.

Кожна центурія, за вийнятком 11-ої та 12-ої, вміщує 100 чотиристрофових віщувань, без хронологічного ладу. Знавці його передбачень вважають, що він це зробив з метою відвернути від свого твору увагу всемогучої тоді інквізиції.

Перше видання центурій появилося в 1555 році в Ліоні п.з. „Профетікс де Мішель Нострадамус". До сьогодні появилося коло 200 видань його передбачень чи, як хто воліє, віщувань, в різних варіяціях та на різних мовах.

Справа інтерпретації його віщувань — це незвичайно складна проблема, з уваги на алегоричність його стилю та пітіївське заплутання; тому їх зміст можна інтерпретувати на різні лади. На тему інтерпретацій його центурій написано більше коментарів, ніж на тему творів Шекспіра. Але найбільшою заковикою для дослідників центурій Нострадамуса, такої міри, як Пелетьє, Шовіні чи Люґс було розшифрування хронології передбачених подій та їх справжнього змісту.

У віщуваннях Нострадамуса знаходимо цілу низку натяків на важливі події з двох минулих світових воєн, включно з бомбардуванням Вердену, обстрілом Парижу далекобійними стрільнами, боєм англійської фльоти з німецькими підводними суднами, гітлерівським „бліцкріґом", бомбардуванням Берліну та походом фюрера на схід.

Для нас цікаві його два передбачення: упадок Совєтського Союзу в 1990 році та створення об'єднаних держав Европи на початку XXI століття.

Можна мати застереження щодо правдивости інтерпретацій його пророцтв, але не можна відмовити йому великої дози інтуїції та свого роду пророчого візіонерства, особливо в передбаченні технічного розвитку та технології майбутнього. А це тим більш гідне подиву, коли взяти до уваги те, що Нострадамус жив в половині XV століття, в часі Ренесансу, коли справжня наука та технологія були ще в пелюшках.

У 4-ій центурії в 30-му вірші Нострадамус згадує про появу плянети Нептун, яку, як відомо, відкрив щойно через 300 років по його смерті англійський астроном Челліс (1846). Він згадує також декілька разів про підводні судна, які називає кораблями, замкненими в листі та зброї, що пливуть під водою (III-13), про електричне світло, як „вічно горіючу лямпу" (IX-9), про електричний кабель та телефонічні проводи („залізні линви") (IX-51), в яких він добачає важливий засіб зв'язку між державами та народами.

Також подиву гідними слід вважати його візії літаків, бомбовиків та протилетунської артилерії: „Чути голоси дивних птахів, що літають понад гарматами (фляками), уставленими на терасах домів, потім буде мірка пшениці така дорога, що люди будуть себе взаємно з'їдати".

Слід звернути увагу читачам на перемішання двох різних подій: бомбардування Парижу та голоду.

Що Нострадамус у своїй пророчій візії („чути голоси дивних птахів") бачив справжні літаки, свідчить ще один його опис Другої світової війни (III-7)... „злітає вогонь на зброю втікаючих птахів, що підносяться вгору".

Таких прикладів його незвичайних візій можна навести багато, але навіть тих декілька прикладів, що ми їх подали, доказують, що Мішель Нострадамус набагато років перед Жюль Верном та Г. Ґ. Велзом передбачив розвиток технічного поступу людства на нашій плянеті.

Ми сьогодні є свідками повного узалежнення людини від меншини. І це також передбачив Настрадамус 400 років раніше у своїй візії про конструкційний недолік соняшного рушія, який спричинив реґрес людської цивілізації: замість дощу почав падати сніг, а у висліді великої посухи забракло людям харчових продуктів (X-70). В тому самому місці Нострадамус остерігає людину, щоб вона не йшла в розріз зі законами природи.

Але найцікавішим слід вважати його пророцтво про духову майбутність людини, в якій наше тіло буде правити тільки за „простирало", яке будемо могли вдягати або роздягати, залежно від нашої волі. Це чудове опанування нашого тіла його духовою еманацією становить вершок передбачень Нострадамуса (II-13 та III-2), яке має стати дійсністю приблизно в 4000 році.

Твір *РОМАНА ФЕДОРІВА*

„ЄРУСАЛИМ на ГОРАХ“

визнано найкращим і удостоєно Державної премії України ім. Т. ШЕВЧЕНКА

Трагедія Західної України під совєтською окупацією від 1939 року. Добродійне, неприбуткове замовлення слати з чеком на 20. дол.; для читачів в Україні — 10 дол.

M. Kots
P.O.Box 33
Lexington, N.Y., 12452, USA

Пластовий курінь „СПАРТАНКИ“

запрошує громаду
на висвітлення українського фільму
з англійськими підзаголовками

„НІЧ ПИТАНЬ“

в неділю 26-го березня о год. 1-ій по пол.
в авдиторії
української католицької церкви
св. Івана Хрестителя,
Сенфорд авеню, Нюарк, Н. Дж.

Режисер ТЕТЯНА МАГАР

буде присутня на презентації.

Вступ — 5 дол.

За дальшою інформацією телефонувати

(908) 906-9591

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
НЮ ГЕЙВЕН, Конн.
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 26-го березня 1995 р. о год. 2-ій по пол.
в Українському Народному Домі Вілімантик
Road 66, North Windham, Ct.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти Уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово предсідника УНС УЛЯНИ ДЯЧУК.
9. Плян праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьме участь

УЛЯНА ДЯЧУК, предсідник УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Володимир Василенко, голова
Тарас Сливінський, секретар **Григорій Ґіна, касир**
проф. Іван Телюк, почесний голова Округи

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ КООПЕРАТИВИ

відбудуться

в неділю, 26-го березня 1995 року
у великій залі
Українського Народного Дому
142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Початок о год. 2-ій по пол.

ДИРЕКЦІЯ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ТРОЙ/ОЛБАНІ
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу 25-го березня 1995 р., о год. 2:30 по пол.
в домі Українського Клюбу
402 25th Street, WATERVLIET, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

13, 57, 88, 150, 191, 266, 476, 477

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово касира УНС ОЛЕКСАНДРА Ю. БЛАГІТКИ.
9. Плян праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьмуть участь:

ОЛЕКСАНДЕР Ю. БЛАГІТКА, касир УНС
СТЕФАНІЯ ГАВРИЛЮК, радна УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Павло Шевчук, голова

ЧАРІВНІ КАЗКИ

Випуск 1

Київ, видавництво СП „Свенас", 1993, з друкарні Поліграфкнига, стор. 196. Альбомний формат, кольорові ілюстрації, тверда оправа, ціна 15.00 дол.

Упорядник Г. О. Андрієвська
Художник П. А. Крисаченко

Можна набувати у книгарні Свободи.

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
КЛІВЛЕНД, ОГАЙО
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 25-го березня 1995 р., о год. 1-ій по пол.
в залі УКЦ св. Покрови
6810-12 Broadview Rd., Parma, Ohio

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

18, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 291, 295, 328, 358, 364

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти Уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово секретаря УНС МАРТИ ЛИСКО.
9. Плян праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьмуть участь:

МАРТА ЛИСКО, секретар УНС
ТАРАС ШМАҐАЛА, мол. радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Василь Ліщинецький, голова
Тарас Шмагала, мол. секретар **Богдан Семків, касир**

НЕДІЛЯ 9-го КВІТНЯ 1995 **ГОДИНА 2:30 ПО ПОЛ.**

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
142 Друга авеню в Ню Йорку

СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА
під керівництвом
ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ
вшановує

проф. ЮРІЯ ШЕВЕЛЬОВА

поставою:

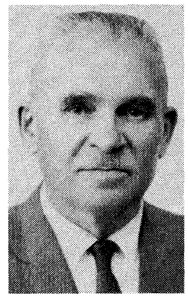
„ОРФЕЄВЕ ЧУДО“ *– Лесі Українки і*
„ІВАН ВИШЕНСЬКИЙ“ *– Івана Франка*

квитки при касі — **$15**

У світлу пам'ять Р. Раковського в першу річницю його смерти

Правом природи відходить старше покоління у кращий світ. Усім тепер на думці хто її заступить? Не з огляду на професійну освіту, бо такі люди є, але з огляду на ідейну настанову віддання праці для допомоги своїм людям. Та сама ідея спонукувала багатьох, тоді молодих, людей включитися в кооперативний рух в Галичині після Першої світової війни.

У Романа Раковського кооперація була „в крові", бо ще його дідо о. Лонгин Раковський, про якого згадує у своїх статтях К. Панківський, ст., як одного з тих священників, які поширювали кооперативні ідеї серед селян ще при кінці XIX століття. Й. Раковський, парох села Хриптин, заложив кредитову кооперативу. Роман пам'ятав як ґазди приходили рахувати гроші та ухвалювали позичку. У вуйка Романа о. Андрія Пеленського в Кнігиничах, де Роман їздив на вакації, вже була справжня кредитова, як теж споживча кооператива.

Св. п. Р. Раковський

Батько Романа, о. Йосиф Раковський крім теології закінчив агрономію і викладав природничі науки в учительській семінарії в Соколі, де народився Роман. Батько організував по селах кружки „Сільського Господаря" та сільсько-господарські кооперативи. Брав участь в організуванні Повітового Союзу Кооператив і філії Маслосоюзу в Станиславові, де Роман закінчив сім кляс української гімназії.

Коли Романові не було ще 18 років, покликано його до війська. Вже як вояк здав матуру на українських матуральних курсах у Відні, закінчив старшинську школу та воював на Македонському фронті, де попав у сербський полон. В 1919 році групу українських полонених забрав польський старшина до Австрії, але у Відні українці покинули транспорт і зголосилися до української станиці. Так виїхали на Словаччину, звідки Роман подався до Праги, де закінчив Високу торговельну школу з титулом інженера-економіста. У 1924 році через „зелену границю" в Карпатах, вернувся додому.

Перша його праця була в кооперативі „Злука" в Станиславові, а в березні 1925 року почав працювати ревізором у Ревізійному Союзі Кооператив у Львові. Та праця полягала на поїздках, приблизно 200 днів в році, драбинястими возами по селах. Ночували де попало, а харчування було нереґулярне. Перевірки книг при світлі нафтових лямп в накурених кімнатах. Це все відбивалося на здоров'ю і шлункові недомагання були „професійною недугою" українського кооператора. Р. Раковський дописував до кооперативних журналів „Кооперативна Родина" і „Господасько-Кооперативний Часопис".

В 1929 році Р. Раковський одружився з Любою Охримович з відомого священичого роду.

Українська кооперація в Галичині успішно розросталася. В існуючих біля 4,000 кооперативах знайшли працю тисячі наших людей. Сільські кооперативи закуповували увесь товар в Повітових Союзах Кооператив і в Центросоюзі у Львові. Українські приватні фабрики, як „Калина" в Тернополі, яка виробляла паперці для папіросів, „Нова Фортуна" — цукерки і „Елеґант" — пасту до взуття, мали ринок збутку для своїх товарів у кооперації.

У Львові існував Союз Українських Приватних Урядовців Галичини „Супруга", до якого інж. Раковський подав проєкт організації виробничого підприємства. Зібрано серед членів уділи і отримали позичку з банку „Супруга". Капітал становив 8,000 злотих і так в 1932 році постала фабрика цикорії „Луна". Згодом почали виробляти солодову каву і підмінок кави. В побудованій для цієї цілі сушарні, сушено цикорію і цукрові буряки, доставлені дооколичними селянами. Згодом закуплено будинок при Жовківській вулиці і перероблено на модерну фабрику. З початком 1939 року місячна продукція виносила 4 вагони, тобто 40,000 тисяч кг. „Луна" затруднювала 100 робітників і службовців.

З того часу пам'ятаю коли моя мама, кооперативна організаторка Центросоюзу, опроваджувала сільських крамарів по українських підприємствах у Львові, зокрема кооперативних, і тоді перший раз я почула про інж. Р. Раковського і яку велику працю він вклав у створення такого джерела праці для молодих українців. Працівниками „Луни" були виключно українці і переважно інтеліґентна молодь, звільнена з польських тюрем підпільники, як теж спортовці дружини копаного м'яча „Україна".

Інж. Р. Раковський працював у Ревізійному Союзі, а в фабриці „Луна" був головним директором аж до початку 1939 року, коли перейшов на постійну працю до „Суспільного Промислу".

За проєктом Р. Раковського Центробанк зорганізував „Фонд Господарської Розбудови", який добре розвивався. На жаль, все те закінчилося з приходом совєтської армії, яка „визволила" всіх з усього. „Луна" працювала нормально до травня 1940 року. Тоді назначено директором партійного.

З приходом німців інж. Раковський повернувся до Ревізійного Союзу як референт промислової кооперації. Фабрику „Луна" німці зовсім знищили.

В 1944 році, як і тисячі інших, родина Раковських залишила рідну землю і подалася на Захід. По довгій дорозі опинилася в таборі „Орлик" в Берхтенсґадені. Там теж галицькі кооператори зорганізували споживчу кооперативу, книгарню і навіть таборову пошту. Р. Раковський був членом Управи цієї кооперативи до 1949 року. Прийшлося покидати Европу і їхати до „обіцяної землі"— ЗСА. Причалили в Ню Йорку і там залишилися. Початки були важкі, праця не по професії шість днів у тижні, після якої стрічався гурт кооператорів і з ініціятиви Р. Раковського зорганізували першу кредитову кооперативу в ЗСА. В 1951 році ініціятори отримали чартер на ведення такої інституції. Тоді теж Р. Раковський входив до управи „Самопомочі" як фінансовий референт.

Основуючі збори кредитівки відбулися 19-го травня 1951 року, на яких Р. Раковський був вибраний до Управи і працював на пості касира і керівника кредитівки до 1980 року. Для нього, як ідейного кооператора, найважливіше було принесення користи членам кредитівки. Тому підвищувано дивіденди і уділювано позички на закуп домів та на різні потреби на догідних умовах. Кредитівка росла і росла на радість відданого українській кооперації Р. Раковського, людини скромної, тихої, лагідної вдачі, виїмково працьовитої і вірної засадам християнської любови ближнього. Бог благословив його виїмковою дружиною — приятелькою довгого супружого життя, синами, внуками і правнуками, які є корисними членами української громади.

Час швидко пройшов і проминув рік коли родина і ці люди, які цінили і шанували покійного відпровадили його на вічний спочинок. Згадаймо покійного, бо таких людей вже не багато, людей, що ставлять на першому місці ідеал відданости своєму народові. Хай буде вічна пам'ять людині, що станула перед Всевишнім з великим вантажем добрих діл.

Христя Навроцька

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

бл. п.

ЯРОСЛАВА НАЗАРКЕВИЧА

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА,
дня 31 березня 1995 р. о год. 9-ій ранку

в церкві Успення Пречистої Діви Марії,
57th Court, Miami, Fl.

Дружина — ТОСЯ з родиною

З глибоким жалем повідомляємо, що 16-го березня 1995 р. відійшла у вічність на 72-му році життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА і ТЕЩА

СВ.П.

ДАРІЯ ЯЦИК
(з дому МЕДВЕДЮК)

ВІДВІДИНИ в неділю 19-го березня від 2-ої до 4-ої год, по пол. і від 7-ої до 9-ої веч.

ПАНАХИДА 19-го березняа о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Lakewood Funeral Home при 6520 Highway 9, Howell, NJ.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в понеділок 20-го березня о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві св. Володимира в Марлборо, Н. Дж.

ПОХОРОН на St. Rose of Lima Cemetery (Rт 9 & Throckmorton St. Freehold, N.J.)

Залишила в глибокому смутку:

мужа	— СТЕПАНА
доньку	— ОЛЮ
сина	— МИКОЛУ з дружиною КЕЛЛІ
сестер в Україні	— ІВАННУ і СТЕФУ

УКРАЇНЦІ ВШАНУЮТЬ СЕНАТОРА МИЧ МакКОННЕЛЛА

Українська громада ЗСА підтримує на ділі тих, які практично допомагають Україні в розбудові її незалежности. Такою особою є республіканський Сенатор Мич МакКоннелл. Завдяки МакКоннеллеві, Сенат ЗСА вперше зареєстрував свою опозицію проти зростаючої імперіялістичної політики Росії. Як голова сенатської Комісії іноземних справ, він запропонував законодавство, яке ґарантує, що Україна буде рівноправною з Росією в отриманні фінансової допомоги ЗСА.

Оцінюючи високо працю Сенатора МакКонела, з ініціятиви **УКРАЇНСЬКИХ ВСЕГРОМАДСЬКИХ УСТАНОВ** створено Комітет **„УКРАЇНЦІ ЗА МакКОННЕЛОМ“**, який вирішив вшанувати українського приятеля.

ЗУСТРІЧ З СЕНАТОРОМ І ЙОГО СЛОВО ДО УКРАЇНЦІВ

відбудеться

26-го березня, о год. 3-ій . по пол. в готелі РАМАДА в Іст Гановер, Ню Джерзі

Вступ на „Коктейль“ прийняття — **50 дол.** від особи; жертводавці, що дадуть 250 і більше дол. будуть спонзорами зустрічі.

Квитки можна замовляти телефонічно

Я. Івахів (908) 369-5164 • Рамада (201) 386-5622

Просимо виписувати чеки на: **McCONNELL SENATE COMMITTEE '96**

Комітет запрошує всіх до численної участи

Наука йде в ліс

(Закінчення зі стор. 2)

витися. Факти і наука таки повели дуже вченого пана Ламбета до лісу. Отже треба берегтися таких вчених і дуже вчених, які готові і себе, і свою країну, та й інших завести в ліс. Часом здоровий хлопський розум, який дивиться одвертими очина на світ, краще послухати, ніж різних так званих експертів.

Є оправдані надії, що вирішні чинники Вашінґтону повернуться лицем до народів, які постали, щоб будувати самим своє життя, своє майбутнє, а менше будуть журитися про статус кво, боятися великих змін і підтримувати режими та людей, які намагаються реставрувати старе і віджиле.

Після Першої світової війни Вашінґтон рятував білих генералів Вранґеля, Денікіна, Юденіча і „єдіну нєдєліму", а тепер пробує рятувати і реставрувати інших, але таких самих. Він вийде на тому „бизнесі" так, як вийшов тоді!

Широка...

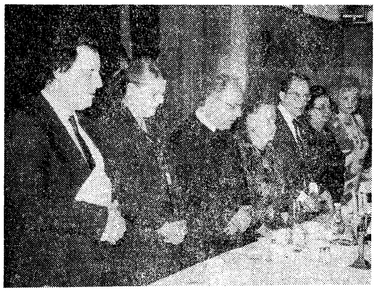
(Закінчення зі стор. 1)

ленних організацій, як і громади Ню Йорку.

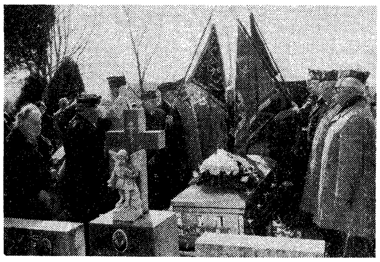
Довга кавалькада авт вирушила так добре знаним українцям Ню Йорку шляхом до С. Бавнд Бруку на український православний цвинтар св. Андрія, де вже чекали їх зібрані мешканці з Ню Джерзі, комбатанти з прапорами і дружина брата ред. Кедрина, Антона, відома співачка Марія Сокіл зі сином-піяністом Романом. Останній салют комбатантів, під командою Осипа Труша, коротка відправа і пролунала прощальне слово голови НТШ проф. Л. Рудницького, який кинув на труну китичку червоної калини та грудку землі, що день перед похороном привіз з України друг покійного мистець. Ярослав Вижницький. Хтось розпочав „Видиш, брате мій" і труна ред. І. Кедрина спустилася у землю поруч труни дружини Марії.

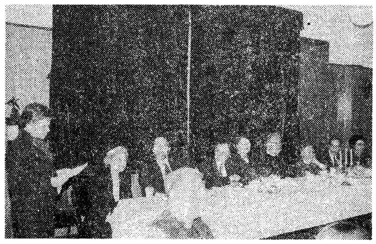
Останнє слово над могилою виголошує проф. Л. Рудницького, коли складає на труну привезену з України китичку калини. Ліворуч виструнчилися комабтанти.

Отець П. Пащак, ЧСВВ, розпочинає тризну молитвою в колі рідних ред. І. Кедрина. Праворуч Марія Сокіл, ліворуч Марта Смит.

Останній салют

Прощальне слово предсідника УНС У. Дячук від Екзекутиви УНС „Свободи" і „Українського Тижневика".

Прийнятим звичаєм тризна відбулася в приміщеннях на самому кладовищі та її приготовили члени місцевого Сестрицтва УПЦ св. Андрія. Рівно сотня осіб засіла до столів, щоб щераз спільно згадати того, якого саме відпровадили в останню дорогу. Поминальним обідом провадила ред. Ольга Кузьмович, яка попросила о. П. Пащака відмовити молитву, а відтак, переплітаючи особистими споминами про довголітнього учителя і приятеля, викликувала тих із присутніх, що хотіли також поділитися споминами та згадати покійного.

Першою забрала слово предсідник УНС У. Дячук, яка попрощала довголітнього співробітника від Екзекутиви і редакцій „Свободи" та „Українського Тижневика". Д-р Богдан Шебунчак, прощаючи ред. І. Кедрина від УАКРади згадав свої перші зустрічі з покійним ще перед Другою світовою війною.

Зворушливі були слова прощання президента Українського Інституту Америки Володимира Баранецького, який був особистим приятелем покійного довгі роки, як теж ініціатором святкувань його 95-річчя саме в УІА. Здається у пам'яті усіх присутніх залишаться слова поезії Василя Симоненка п. з. „Дід умер", що їх на закінчення відчитав промовець, зокрема: „Я не вірю, що дід із могили воскресне, але вірю, що ні — він увесь не умре. Його думи нехитрі додумають внуки..."

Від ОДВУ попрощав ред. І. Кедрина Володимир Процик, від ОбВУА О. Труш, а від українських мистців, для яких покійний мав стільки симпатій та зрозуміння, а рівночасно від колишніх учнів з гімназії на початку „далекого ісходу" на еміґрацію ще в Австрії, мистець Зенон Голубець. Він особливо зі зворушенням згадав, що саме його виставка у грудні 1994 року в приміщеннях ОМУА була останньою, що її відкривав ред. І. Кедрин та ще й написав про неї на сторінках „Свободи". Від давнього Видавництва „Червона Калина", в якому так активним був ред. І. Кедрин, прощала його Христя Навроцька, згадуючи при тому про співпрацю із покійним своїх батьків і свою, а проф. В. Калинович від НТШ дав коротку характеристику його писань і нечастого поєднання думок різних поколінь.

На закінчення тризни О. Кузьмович подала до відома зацум замість квітів на свіжу могилу збирати датки на встановлення фонду для студій журналістики молодої людини, що зобов'яжеться працювати після їх закінчення саме у „Свободі". Від родини згадали покійного М. Сокіл і М. Смит, яка подякувала також усім присутнім за участь, як і тим усім, що допомогли гідно та урочисто відпровадити її вуйка в цю останню дорогу. Отець П. Пащак відомовив останню молитву, а учасники, ще довго згадуючи цю неповторну людину, розмовляли немов продовжуючи прощання.

До редакції „Свободи" наспіли вислови співчуття від генерального консула Польщі Єжи Сурдиковського, від НТШ у Львові та професорів журналістики Львівського Університету, за підписами О. Романова і В. Здоровеги, В. Лизанчука, Й. Лося, М. Ничалюка і О. Сербенської, від УВУ за підписом проф. Р. Дражньовського, від Надії Світличної і від д-р О. Миндюка зі Львова.

Провокують...

(Закінчення зі стор. 1)

державу. Водночас, твердили комуністи, у Збройних Силах України „злочинно руйнуються моральні підвалини, розмиваються патріотизм і любов до батьківщини, йде переорієнтація на загрозу зі Сходу, з боку Росії, пошук ворогів у власній державі, скасовується знамена і бойові нагороди, насаджується чужа для народу України символіка, під якою петлюрівці та бандерівці боролися проти власного народу". Делеґати комуністичного з'їзду вимагають входу України у структуру колективної оборони СНД та відновлення єдиного військового науково-технічного та промислово-виробничого комплексу.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 468-го Відділу.

З днем 1-го квітня 1995 р. 468-ий Відділ злучиться з Відділом 461-им, якого секретарем є:

МИРОН ҐРОХ

Просимо членів 468-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 461-го Відділу на адресу:

Myron Groch
16 Kevin Drive
Fonthill, Ontario
Canada LOS 1E4
(905) 892-4336

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу МОНТРЕАЛЬ, Квебек, Канада

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 8-го квітня 1995 р. о год. 3-ій по пол. в приміщенні КУК

3244 Beaubien E., Montreal, Quebec, Canada

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

434, 465, 471, 473,492

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово секретаря УНС Марти Лиско.
9. Плян праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьмуть участь:

Марта Лиско, секретар УНС
Текля Мороз, радна УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Текля Мороз, голова
Віра Баніт, секретар — Даня Дубас, касир
Олександра Дольницька, орган. референт